

7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że system szczególnych wypłat wyrównawczych jest objęty decyzją Komisji z dnia 22 maja 2002 r.

Skarżące podnoszą, że w decyzji z dnia 22 maja 2002 r. Komisja wyraźnie stwierdziła, iż EEG i związane z nią „systemy wyrównawcze” nie spełniają kryteriów koniecznych uznania ich za pomoc⁽¹⁾. Decyzja ta obejmuje również rozpatrywany system szczególnych wypłat wyrównawczych.

8. Zarzut ósmy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie i niewystarczającej analizy wstępnej

Zdaniem skarżących Komisja nie przeprowadziła wystarczającej analizy wstępnej i nie dostrzegła zatem tego, że systemy szczególnych wypłat wyrównawczych dla odbiorców energochłonnych są uzasadnione ze względu na cel, charakterystykę i strukturę wewnętrzną EEG i nie stanowią zatem korzyści selektywnej.

9. Zarzut dziewiąty, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym

Skarżące podnoszą, że w każdym razie Komisja powinna była przed wydaniem decyzji o takiej wadze prawnej wysłuchać ich stanowisk.

10. Zarzut dziesiąty, dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

Wreszcie skarżące podnoszą, że decyzja o wszczęciu postępowania nie została w istotnych kwestiach w odpowiedni sposób uzasadniona.

⁽¹⁾ Pismo Komisji z dnia 22 maja 2002, C (2002) 1887 wersja ostateczna/pomoc państwa NN 27/2000 – Niemcy.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – egeplast international przeciwko Komisji

(Sprawa T-291/14)

(2014/C 223/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: egeplast international GmbH (Greven, Niemcy) (przedstawiciel: A. Rosenfeld, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: brak sprzyjania w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE

— Strona skarżąca podnosi, że przewidziany w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) system szczególnych wypłat wyrównawczych nie stanowi sprzyjania skarżącej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, lecz łagodzi jedynie znaczne obciążenie, jakie zostało na nią nałożone poprzez ustanowienie dopłaty EEG. System ten rekompensuje częściowo to obciążenie, nie przysparzając jednak korzyści.

2. Zarzut drugi: brak selektywności

— Strona skarżąca podnosi następnie, że, ze względu na to, iż system ten nie ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw czy też produkcji niektórych towarów, nie ma on selektywnego charakteru, co wyjaśnia różnorodność profili objętych nim przedsiębiorstw. Stanowi on integralną część EEG 2012 i umożliwia funkcjonowanie systemu obciążeń spójnego z systemem EEG.

3. Zarzut trzeci: brak zasobów państwowych czy też takich, które można przypisać państwu
 - Skarżąca twierdzi następnie, że przychody z dopłaty EEG nie stanowią zasobów państwowych czy też takich, które można przypisać państwu. Opłata ta umożliwia zaspokojenie roszczenia cywilnoprawnego o zwrot kosztów poniesionych przy sprzedaży energii elektrycznej, którego mogą się zgodnie z prawem domagać od dostawców energii podmioty zarządzające siecią przesyłową. Kwota tej dopłaty ustalana jest przez te podmioty bez jakiegokolwiek interwencji ze strony państwa. W ramach przyznaných Bundesnetzagentur (Agencji Federalnej ds. Sieci) uprawnień organ ten może jedynie przeprowadzać kontrolę tego, czy podmioty zarządzające siecią przesyłową ustalają prawidłowo wysokość tej dopłaty. W ramach przysługujących tej agencji uprawnień nie może ona jednak sprawować stałej kontroli, ani też dysponować przychodami uzyskanymi z poboru tej dopłaty.
4. Zarzut czwarty: brak zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi
 - Strona skarżąca podnosi, że, ze względu na niepaństwowy charakter przychodów uzyskiwanych z dopłaty EEG, określenie jej pułapów nie stanowi rezygnacji z uzyskania zasobów państwowych. Brak tej rezygnacji wynika również z faktu, że ewentualne zmniejszenie uiszczanych przychodów jest rekompensowane za pomocą zasobów prywatnych poprzez podniesienie wysokości dopłaty w przypadku prywatnych nieuprzywilejowanych odbiorców końcowych.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – Klemme przeciwko Komisji

(Sprawa T-294/14)

(2014/C 223/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Niemcy) (przedstawiciele: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2013) 4424 final z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wszczęcia przeciwko Republice Federalnej Niemiec przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych [pomoc państwa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] w zakresie, w jakim dotyczy ona ograniczenia dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: brak sprzyjania w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE
 - Strona skarżąca twierdzi, że przewidziane w Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej „EEG”) ograniczenie dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Skarżąca twierdzi, że przepis ten nie przysparza odbiorcom energochłonnym żadnej korzyści. Jej zdaniem szczególne wypłaty wyrównawcze stanowią raczej rekompensatę za nadzwyczajne obciążenia, jakie zostały w szczególności nałożone na skarżącą i porównywalne do niej przedsiębiorstwa w ramach wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i których celem jest przywrócenie konkurencyjności tym będącym odbiorcami energochłonnymi przedsiębiorstwom, których interesy zostały w znacznym stopniu naruszone wskutek zastosowania dopłaty EEG w jej pierwotnej postaci.